

Ranená breza – M. Rázusová–Martáková

Ranená breza – Mária Rázusová-Martáková

Mesiačik veľký, zlatistý
bozkával brezu na listy:
„Brezička, breza, riekni mi,
prečo tak plačeš noci, dni?“

Pozrela breza do neba,
otriasla slzy zo seba,
pritisla lístky ku perám:
„Mesiačik, druh môj ... umieram!“

„Čo?“ skríkol mesiac na skaly.
„Čo??“ skaly trikrát zvolali.
„Či sa ti dobre nedarí?
Veď si najkrajšia v chotári!“

Zastenal pľúček spanilý:
„Deti mi srdce zranili,
sekerou ťali do dreva,
krv sa mi zo žíl vylieva!“

Mesiačik zašiel – nastal deň,
plakali listy – plakal peň.
Keď svitla teplá nedeľa,
ranená breza umrela.